

Enighed ved det nye Forslag med det tidligere Udvalg. Men et Punkt skal jeg berøre, som det nye Forslag ikke har optaget; det var Udvalgets Tanke, at Normalydelsen, som foreskrives, det, som en Sygekasse mindst maa yde for at opnaae Anerkjendelse, maa kunne forandres noget, og at en Sygekasse maatte have en vis Frihed til at lægge om; naar den blot præsterede ligesaa meget i Bærdi, var det ligegyldigt, om det blev præsteret — saaledes som Lovforslaget forudætter — dels i Naturalydelse; dels i Penge, eller en væsentlig Del i Penge og noget mindre i Naturalydelse eller paa anden Maade; naar blot Bærdien af de samlede Ydelser skjønnes ikke at være mindre end foreslaaet, saa burde Sygekasserne have denne Frihed, hvilket man forment, var praktisk, idet det kunde være Tilfælde, hvor Medlemmerne ikke havde Brug for Naturalydelser, fordi de fik dem paa anden Maade, men derimod vel for anden Ydelse. Det forekommer mig, at Tanken var rigtig, og jeg er forsaavidt enig med det ærede Medlem for 11te Kredts i, at den Betragtning ikke kan være afgjørende derimod, at saadanne Sygekasser, der f. Ex. udelukkende give Pengehjælp, ikke skulde kunne kaldes Sygekasser. Derimod var der et videre Forslag, som det ærede Medlem fra 11te Kredts havde stillet som Mindretal, og som gik ud paa, at om ogsaa Sygekasserne ydede mindre end det, der var normalt i Bærdi, kun halvt saa meget, vil jeg sige, for at udtrykke Tanken kort, skulle de alligevel kunne opnaae halv Anerkjendelse Afbrudelse af Th. Nielsen) Ja, for saa vidt halv Ydelse, ogsaa kun halv Anerkjendelse, men jeg indrømmer; at Udtrykket er maasse noget vel forfattet. Denne Tanke kunde Udvalget ikke gaa ind paa, fordi det forekom os, at der her er et Enten-Eller. Enten yder Sygekassen saa meget, at de Paagældende blive fri for at falde det offentlige Fattigvæsen til Byrde, og saa gives der den Anerkjendelse og Støtte, men naar den ikke yder saa meget — og hvor meget det skal være, er jo fastsat som Minimum i Lovens Bestemmelse — kan den ikke ventes at ville befri Medlemmerne fra at ty til det offentlige Fattigvæsen, og saa kan Hensigten med at give en saadan Rasse Støtte formentlig ikke naaes, og derfor er der heller ingen Grund længer tilstede til at støtte den. — Jeg skal ikke gaa videre ind paa andre Ting; Hovedspørgsmaalet er og bliver, forekommer det mig, naar jeg overser, hvad der er tilbage af Dissenspunkter; hvem der skal udrede Ydelsen efter § 9. Det glædede mig særdeles meget, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Schlegel); der paa mange og vigtige Punkter indtog en fra Flertallet for-

skjellig Stilling, nu i Gaar af Hensyn til de forskjellige andre Lovforslag, som foreligger, i Realiteten fandt sig tilfredsstillt. Det betragter jeg som et meget gunstigt Bærsel for Lovforslagernes videre Skæbne, og det forekommer ogsaa mig stadig, at der i Brændevinsbestatningsloven er Elementer tilstede til at bringe os ud over alle de vanskelige Punkter og derved skaffe dette Lovforslag den Fremme, som jeg veed, at alle Udvalgets Medlemmer fra forrige Samling, ikke alene Flertallet, men ogsaa de forskjellige Mindretal, være enige om at ønske det.

Judenrigsministeren (Singerslev): Det ærede 10de kongevalgte Medlem (Boos) opholdt sig lidt ved en Bemærkning, jeg havde fremsat i Gaar om en taktisk Feil, jeg muligens havde begaaet. Jeg tror nok, at Bemærkningen var berettiget, da jeg fremsatte den. Jeg havde ikke Tvivl om, at man fuldstændig vilde indkassere min Smødefommene, men fastholde alle øvrige Forslag fra Mindretallet og Flertallet fra i Fjor, men efter de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, kan jeg nu modificere Bemærkningen noget, idet han erkjendte, at jeg havde anført Et og Andet, hvorved der blev vakt Tvivl om, hvorvidt alle de Bestemmelser, man fastholdt i Gaar, vare rigtige. Vi ville jo senere komme til en Forhandling om Entelighederne, og jeg skal saaledes ikke i Diebliffet komme stærkt ind paa dem; idet jeg ikke tror, det er til nogen Nytte at binde sig til dem, naar Udvalgets Behandling staar for. Jeg skal lige overfor det ærede Medlem fra 11te Kredts (Th. Nielsen) sige, at jeg nok tror, at jeg kan fastholde, hvad jeg saagde i Gaar, at man skulde passe paa, at Forholdet i Sygekassen ikke blev alfor løst. Det ærede Medlem nævnte, hvorledes Sygekasserne vare opstaaede, hvorledes de vare komne frem. Det kan nu være overmaade rigtigt Altsammen, men jeg maa tillade mig at accentuere, at, hvad det kommer an paa, er, hvad Sygekasserne skulle være istand til at præstere, naar vi skulle anerkjende dem. Det, der her handles og tales om, er jo Anerkjendelsen af Sygekasserne, for at de kunne komme til at staa med en vis Vægt. Jeg kan være ganske enig med det ærede Medlem i, at adskillige Sygekasser meget godt kunne sammenlignes med spæde Planter, der skulle fredes og støttes, men man maa dog først undersøge, om Planten er af den Bestaafenhed, at Vægt overhovedet er mulig, om de almindelige Vætingelser for Væxten ere tilstede; før det er paa det Reue, forekommer det mig nemlig ikke vel, at man kan indlade sig paa at anerkjende Sygekas-